

מאמר לראש השנה

מאת המחנך הרב מאיר ליכטנשטיין

שלום לכם ילדים יקרים!

אנחנו רוצים עכשיו לדבר עכשיו על ראש השנה, מה זה אומר לנו הילדים היקרים, איך גם אננו שייכים לראש השנה. אז נכון שהרבה בחיידר דיבר הרבה על ראש השנה, איך מתכוננים לראש השנה, אבל בכל זאת אנחנו רוצים לדבר על ראש השנה שלנו. אתם בוודאי רוצים לשאול מה זה קשור אלינו הילדים, הרי זה בשביל המבוגרים, מה זה קשור לגיל שלנו - כשנתבגר ננסה ללמוד את ביאורי החסידות. אבל כאן אנחנו ננסה לראות מה זה קשור כן אלינו, נבדוק מה אננו יכולים להבין ולעבוד את ה' גם אנחנו הילדים.

נתחיל עם שאלה: מה לדעתכם האיבר הכי חשוב בגוף האדם? ! אולי הידיים - כי בלי הידיים הוא לא יכול להזיז שום דבר, אולי הרגלים - כי בלעדיהם הוא לא יכול לזוז לשום מקום, אבל אפשר להסתדר גם בלעדיהם, נכון זה קשה, אבל שלא נדע מצרות, אפשר להסתדר. מהו אם כן הדבר שאי אפשר בלעדיו? ! אז יש איברים שבלעדיהם אי אפשר לחיות, בלי לב, בלי ריאות, ועוד כל מיני איברים, אבל זה עדיין לא נכון - כי היום יש לב מלאכותי, יש ריאות חשמליים, בזמנינו אדם יכול להמשיך לחיות גם אם האיברים האלו לא עובדים.

אם כן מהו הדבר שבלעדיו אי אפשר? הראש! הראש של האדם, שם נמצא מוחו של האדם, בלעדיו הוא לא יכול

לחיות. המוח הוא זה שנותן את החיות לכל הגוף, אם חס ושלום המוח נפגע - האיברים שתלויים באזור הזה של המוח נפגעים.

אז אם נרצה להגיע יותר מזה, אז לא רק שהראש הוא הדבר הכי חשוב של האדם, אלא בעצם כל הגוף של האדם נשלט על ידי המוח. הראש הוא בעצם הכוח של כל הגוף, הוא בעצם זה שאומר לכל האיברים מה לעשות, כל האיברים של האדם הם רק שליחים שלו לעשות את מה שהוא רוצה. המוח לא יכול להזיז דברים - אז הוא שולח את הידיים שיזיזו דברים, המוח לא יכול ללכת הוא אומר לרגלים ללכת, אבל הכל בעצם זה הראש - המוח.

עכשיו שהבנו את זה, אנחנו יכולים להבין עוד דבר שקשור אלינו. כשאנחנו מגיעים לראש השנה, אננו יודעים שהיום הזה נקרא 'ראש' בגלל שהוא בתחילת השנה, כמו הראש שהוא תחילת הגוף. 'ראש השנה' פירושה - תחילת השנה. אבל אנחנו יכולים להבין גם משהו הרבה יותר עמוק, 'ראש' זה לא רק התחלה, 'ראש' זה לא רק דבר שבלעדיו אין כלום, 'ראש' זה בעצם אומר גם: שבזה כלול כל השנה, ביום הזה נמצאת כל השנה, זה היום העיקרי של השנה - כל הימים של כל השנה הם בעצם רק ימים שמקבלים את ההשפעה שלהם מראש השנה, הם עושים את מה שקרה בראש השנה.

הזה עד כמה שאפשר לעשות את מה שה' רוצה, להתגבר על היצר הרע, ובכך לזכות לכל השנה שיהיה לכם יותר קל לעבוד את ה', ללמוד, להתפלל.

אז נכון שגם היצר הרע יודע את זה, ולכן הוא מנסה יותר מכל יום להכשיל אותנו, הוא רוצה שנבזז את היום הזה כמה שרק אפשר, שלא נפתח ספר יהודי ללמוד ולהתפלל, שנריב ח"ו עם החברים, שלא נקשיב בקול אבא. אבל אנו צריכים לדעת שכדאי לעבוד קשה יומיים בשביל כל השנה, שווה לנסות להתגבר עליו בכל הכוח, בשביל שיהיה לנו קל יותר כל השנה.

עד עכשיו דיברנו על המעלה והחשיבות של היום טוב הקדוש הזה 'ראש השנה', דיברנו כמה צריך לנסות לראות שכל היום הקדוש הזה יהיה מנוצל לקדושה, עכשיו נעבור לראות מה העבודה המיוחדת של החג הקדוש הזה. אני רוצה לגלות לכם כאן סוד, אולי אתם כבר יודעים את זה, אז חשוב שתחזרו על זה שוב ושוב. אתם חושבים שכל הימים טובים זה אותו דבר, נכון שיש ימים טובים שנוסעים מהבית לסבא או לישיבה, יש ימים טובים שנשארים בבית, אבל הכל בסך הכל פחות או יותר אותו דבר. יכול להיות שבראש השנה זה קצת אחרת, זה קצת יותר 'מפחיד', אבל בכל זאת זה יום טוב, ולכן אנחנו יכולים לחשוב שזה עוד יום טוב.

אז תדעו לכם ששום יום טוב לא דומה לחברו, כל יום טוב יש הארה מיוחדת שיורדת ביום טוב הזה, כל יום טוב אנחנו יכולים לקנות משהו מיוחד. גדולי הדורות היו אומרים שכל יום טוב ויום טוב זה 'יריד', כמו הירידים של פעם,

אז אצל הרבוננו של עולם ברור שזה ככה, הרי בראש השנה נגזר מה יהיה כל השנה אצל כל יצור בעולם. פעם ישב ה'חזון איש' במקומו, והגיע זכוב להטריד אותו, [אתם בוודאי מכירים את זה, שזכוב מחליט להתלבש עליכם, אז לא יעזור שום דבר...]. ניגש הגבאי וניסה להעיף את הזכוב, אבל הזכוב היה עקשן והוא חזר להפריע לחזון איש, והגבאי שוב מגרש אותו, כך מספר פעמים. עד שהחזון איש אמר לגבאי: אתה חושב שהזכוב הזה הגיע לכאן עכשיו, כבר בראש השנה נגזר עליו שיגיע להפריע לי, זה לא יעזור לך שום דבר.

אז ברור שאצל הריבוננו של עולם הכל קורה בראש השנה, וכל ימות השנה זה רק מה שנגזר בראש השנה. אבל בספרים הקדושים כתוב שלא רק אצל הבורא עולם זה כך, אלא גם אצל היהודי זה כך. בעצם ביום הזה של ראש השנה זהו יום גורלי לכל השנה, עיקר המלחמה של היהודי עם יצרו הרע - זה בראש השנה, כמה שהיהודי מצליח להתגבר על היצר בראש השנה - כך הוא יצליח להתגבר עליו כל השנה, כמה שהיהודי יעשה יותר ביום הזה את מה שה' רוצה ממנו - כך הוא יצליח לעשות כל השנה מה שה' רוצה ממנו, כמה שהוא ינצל את היום הזה לתורה ולתפילה ומעשים טובים - כך הוא ינצל את כל ימות השנה לכל הדברים הטובים הללו.

כי אמרנו הרי שב'ראש' כלול כל הגוף, אז גם ראש השנה כולל אצלו את כל ימות השנה. ולכן כשאנחנו ניגשים לראש השנה, מלבד כל הדברים הגדולים ששמעתם על ראש השנה, כדאי לכם מאוד לנסות לנצל את היום

אנחנו יכולים לבדוק את זה לפי המצוות של היום הזה, מה הם המצוות המיוחדות שיש לנו ביום הזה, ולפי זה נוכל להבין מה אנחנו יכולים לקנות ביום טוב הזה.

המצוה המיוחדת שיש ביום הזה, זהו 'תקיעת שופר', יש לנו מצוה מן התורה לתקוע בשופר. למה בעצם תוקעים בשופר?! אז יש לזה הרבה טעמים, בוודאי כבר למדתם בחיידר כמה וכמה טעמים על המצוה הזאת, אבל יש טעם נורא פשוט שבגלל זה תוקעים בשופר.

אבל לפני זה שאני מגלה לכם מה זה, אני רוצה לעבור למצוה נוספת שיש לנו ביום טוב הזה: המצוה לומר פסוקים של מלכיות, פסוקים של זכרונות, ופסוקים של שופרות. [אני לא כל כך תלמיד חכם, אבל היה לי פעם איזה חקירה, האם המצוה של מלכיות זכרונות ושופרות זה מצוה נפרדת מתפילת מוסף, או שחכמים אמרו שצריך להתפלל מוסף בראש השנה - זה צריך להיות בכזאת צורה. והנפקא מינה פשוטה מאוד, האם ילד שלא מקפיד להתפלל כל השנה מוסף בשבת, האם בראש השנה יש לו מצווה מיוחדת להתפלל מוסף ולומר שם מלכיות זכרונות ושופרות, או שאין מצוה מיוחדת להתפלל את המוסף הזה, ואם הוא עדיין לא מתפלל מוסף כל שבת - אז הוא גם לא יצטרך להתפלל מוסף של ראש השנה. זה שאלה מעניינת שלא מצאתי עליה כל כך תשובה - האמת היא שלא כל כך חיפשתי - אז אם תמצאו תשובה, אני אשמח שתאמרו לי].

מה הענין לומר את הפסוקים הללו?! אומרת הגמ' (בראש השנה): אמרו לפני מלכיות - כדי שתמליכוני עליכם,

שפעם בשנה היו נוסעים ללייפציג או לדנציג, ושם קונים את כל מה שצריך למשך כל השנה בחנות שלו בעיירה הקטנה שבה הוא התגורר, מי שהפסיד את היריד - היה יכול לסגור את החנות שלו כל השנה, לא היה לו היכן לקנות סחורה לחנות. היום אין לנו כל כך מושג מה זה 'יריד', כי תמיד אנחנו יכולים לקנות את מה שאנחנו רוצים, אבל אנחנו יכולים להביא קצת דוגמא למשל מ'שבוע הספר' שאז אפשר לקנות את כל הספרים במחירים זולים יותר מכל השנה, ואם מישהו רוצה לקנות איזה ספר, אנחנו נאמר לו שכדאי לחכות לשבוע הזה, אז הוא יוכל לקנות את זה בזול יותר.

כל יום טוב יש משהו מיוחד שאותו אנחנו יכולים לקנות לכל השנה. כמובן שלא מדובר כאן על משהו פיזי, משהו גשמי, לא מדברים כאן שבראש השנה יש את השופר או את ה'סימנים' [למי שנוהג...], וביום כיפור יש כפרות וקרפלאך. מדברים כאן על איזה אור רוחני, איזה משהו שיעזור לנו לעבוד את ה' כל השנה יותר בקלות, נצליח להתקדם יותר רחוק. בכל יום טוב אנחנו מקבלים משהו מיוחד, שעם הדבר הזה אנחנו יכולים לעבוד את ה', להתקדם אתו הלאה והלאה בעבודת ה'.

למשל ביום טוב של פסח אפשר לקנות 'אמונה' לכל השנה, שאם האמונה הזאת אנחנו יכולים כל השנה לעבוד את ה'. ביום טוב של סוכות אפשר לקנות 'שמחה' לכל השנה, וכן הלאה והלאה בכל יום טוב.

אז מה אנחנו יכולים לקנות ביום טוב הקדוש והנורא הזה - 'ראש השנה'!?

להיות עבד של ה', לקיים את מצותיו, אני לא שייך לשום דבר בעבודת ה'. הרי כולנו מכירים את המשנה בברכות: למה קדמה שמע לוהיה אם שמוע - כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחילה ואחר כך יקבל עליו עול מצוות. אז זה הדבר הראשון שיהודי צריך לקבל על עצמו, בעצם הרי אנחנו מקבלים את זה על עצמינו כל יום במצות 'קריאת שמע', אבל בראש השנה אנחנו מקבלים את האור המיוחד הזה, שאיתו אנחנו כל השנה יכולים לקיים את המצות וללמוד את התורה הקדושה.

הבנתי שאני צריך לקבל על עצמי 'עול מלכות שמים', אבל מה זה אומר לי? איך אני עושה בפועל? חוץ מזה: נראה לי שזה קשור לאנשים מבוגרים, אולי גם לבחורים, אבל מה זה קשור לילדים כמוני?

אתה שואל טוב! אבל אני רוצה לומר לך: שכמו בכל המצוות יש רבבות מדרגות בכל מצוה ומצוה, יש את המצוה הפשוטה כמו שכל יהודי ויהודי מקיים, ויש דרגות יותר גבוהות שיהודים יותר חשובים מקיימים, ויש את הדרגות שהצדיקים מקיימים שבזה אין לנו אפילו השגה, וגם שם יש מאוד הרבה דרגות. אז גם בענין הזה של 'קבלת עול מלכות שמים' יש באמת את הדרגות הגבוהות של שייכים אלינו, ובמיוחד לא לילדים, אבל יש את הדרגה הפשוטה, את הדבר הפשוט שזה גם אני וגם אתה - כן אתה הילד גם יכול לקיים.

מה זה באמת?

אז ככה! דבר ראשון אנחנו צריכים לדעת ולהאמין שהקדוש ברוך ברא את

זכרונות - כדי שיעלה זכרונכם לפני לטובה, ובמה - בשופר. מתבאר ברבותינו הקדמונים, שכאן כתוב לנו איך צריך לומר מלכיות. כלומר זה בוודאי שעל ידי אמירת הפסוקים של 'מלכיות', זה מביא ומאיר את היהודי שיקבל על עצמו את מלכותו של הריבונו של עולם. אבל חוץ מזה הגמ' מוסיפה לנו כאן עוד עומק, לא רק שזה פועל באופן סגולי, אלא אנו צריכים לומר את הפסוקים של 'מלכיות' באופן כזה שאנחנו באמת מקבלים עלינו את עול מלכותו עלינו. לא רק סתם להגיד, אלא לומר זאת בצורה שאנחנו באמת מתכוונים למה שאנחנו אומרים, אנחנו באמת מוכנים לקבל על עצמינו את עול מלכותו עלינו.

אז עכשיו אתם כבר יודעים מה הטעם לתקיעת שופר שרציתי לומר לכם? אם אתם חכמים כנראה שכבר הבנתם, אבל אם לא - אומר לכם: כשמכתירים מלך חדש, המנהג היה שתוקעים לפני בשופר, ולכן כשאנחנו ממליכים את הקדוש ברוך הוא בראש השנה עלינו - אנחנו תוקעים בשופר.

כשהגענו לכאן, אנחנו בקלות יכולים לדעת מה הענין שאנחנו יכולים לקבל בראש השנה, מה האור המיוחד שיורד עלינו בראש השנה בשביל כל השנה - פשוט מאוד: קבלת עול מלכות שמים. אנחנו בראש השנה מקבלים על עצמינו כל שנה ושנה מחדש את מלכותו של הקדוש ברוך הוא עלינו, וזה משפיע עלינו כל השנה.

בעצם 'קבלת עול מלכות שמים' זה הרי קודם להכל, בלי שאני מקבל על עצמי

אתה יכול להתעצבן: אוףףףףףף!!
עכשיו אני יצטרך לעמוד בכל הזמן של
'החברת תהילים'. אתה יכול לכעוס על
מי שהתיישב על המקום שלך, ולצעוק
עליו - איך הוא מעיז להתיישב על
המקום שלך. לכעוס על החבר שביקש
ממנו לשמור על המקום, והוא לא שמר.

אז אם אתה מאמין שכל מה שקורה
איתך - ה' עשה, אז אתה פשוט לא
מתעצבן על ההוא שדחף אותך או לקח
לך את המקום, כי זה לא הוא, זה הריבונו
של עולם! אתה יכול לבקש ממנו רגוע
את מה שאתה צריך, אתה יכול
להתעצבן - אבל לא על החבר שלך, כי
זה לא הוא עשה את זה, הרי אתה מאמין
שהריבונו של עולם הוא עושה את כל
הדברים, הוא בסך הכל השליח שלו, אז
למה לכעוס עליו.

אם אתה נמצא בדרגה קצת יותר גדולה,
אתה גם יודע בנוסף לזה, שמה שהקדוש
ברוך הוא עושה זה רק לטובתך, ואבינו
שבשמים אוהב אותנו הרבה יותר מכל
אחר בעולם. ואז אתה לא עצבני בכלל,
לא על ההוא ולא על אף אחד, כי זה הרי
זה לטובתך, ו'כל מה שה' עושה - הכל
לטובה', אז זה דבר טוב בשבילך ומדוע
לכעוס\להתעצבן\להתעצב?!

הבנתם קצת את הרעיון של 'לחיות עם
האמונה'?! מקווה שכן! רק חשוב
שתדעו, שלא קונים את זה ביום אחד, גם
לא בשנה אחת, צריך לעבוד ולעבוד
ולעבוד, כמו כל דבר של עבודת ה' שיש
בהם הרבה מאוד דרגות, רק צריכים
להתחיל, להתחיל להאמין, להתחיל
לחיות את זה, פחות להתעצבן, פחות
לכעוס.

כל העולם, והוא זה שיש לו שליטה
מוחלטת על כל מה שקורה בעולם, ורק
הוא זה שיכול לעשות משהו. אם יש
משהו שקורה כאן בעולם, זה כי ה' רצה
שזה יקרה. חז"ל אומרים: אין אדם נוקף
אצבעו מלמטה - עד שמכריזים עליו
מלמעלה. ואנחנו כחסידים יודעים שלא
רק מה שקורה לאנשים בעולם - ה' רוצה
שזה יקרה, אלא גם כל דומם, כל עלה
שנופל מהעץ, כל נמלה שזזה והולכת -
זה גם הקדוש ברוך עושה והוא רוצה
שזה יקרה.

אתם בוודאי חושבים: את זה הרי אנחנו
יודעים כבר מגיל קטן, כולנו מאמינים
בזה, ומה אפשר עוד להוסיף?! זה
שאנחנו מאמינים בזה, זה פשוט! כל
ישראל הם הרי 'מאמינים בני מאמינים',
רק מה?! צריך גם לחיות את זה, לא רק
להאמין בזה.

מה הפירוש לחיות?! לחיות את זה -
הכוונה שהחיים שלנו מבוססים על זה,
לא רק שאנחנו יודעים את זה בידיעה
בראש בלבד. לדוגמא: אתה נמצא היום
בבית מדרש באמצע התפילות של ראש
השנה, פתאום אתה מרגיש מישהו דוחף
אותך, אולי הוא רוצה להגיע למקום
שלו, אולי הוא רוצה לראות יותר טוב
את החזן, או מכל סיבה אחרת, ואז אתה
מתעצבן עליו: איך הוא מעיז לדחוף
אותי, הוא לא רואה שאני עומד כאן.

רוצים דוגמא נוספת: הכנת לעצמך
מקום בחברת תהילים, הלכת להביא
תהילים ובקשת ממני שיושב לידך
שישמור לך על המקום עד שאתה חוזר.
אבל כנראה שהחבר שלך לא כל כך
שמע מה שאמרת לו, וכשאתה חוזר -
אתה רואה ילד אחר יושב במקום שלך.

אנחנו במלכיות אומרים כאחד מפסוקי המלכיות: 'כי לה' המלוכה ומושל בגוים', [אנחנו בעצם אומרים את כל יום, אבל כשאומרים את זה במלכיות אנחנו בדרך כלל יותר מכוונים בזה...]. האם חשבתם פעם מה ההבדל, למה הפסוק אומר 'כי לה' המלוכה' ואחר כך ממשיך 'ומושל בגוים', למה הוא לא ממשיך כמו שהוא התחיל 'ומולך בגוים'? למה פתאום באמצע הפסוק זה נהפך מ'מלוכה' ל'ממשלה'?

אם אנחנו רוצים לדעת את הכוונה בפסוק, אנחנו קודם לדעת מה ההבדל בין 'מלך' ל'מושל'. אז כך, שוב עדיין בתפילה, אנחנו אומרים כל יום 'מלכותו ברצון קיבלו עליהם', כאן אנחנו רואים שמלכות קשור לרצון של העם. 'מושל' כל אחד שיש לו קצת כח - יכול למשול על אנשים, הוא יביא כמה חיילים, יחייב את כולם להישמע למה שהוא אומר, ובזה הוא מושל עליהם. אבל הוא עדיין לא מולך עליהם, בשביל להיות 'מלך' צריך שהעם ירצה אותו, צריך שהעם יכיר בחשיבותו או ביכולותיו או בכל סיבה אחרת שהם רוצים שהוא יהיה המלך שלהם, ורק כך הוא יהיה המלך שלהם.

זה הפירוש של הפסוק שאנחנו אומרים במלכיות, 'כי לה' המלוכה' - אצל כלל ישראל ה' הוא 'מלך', שהרי כלל ישראל רוצה להיות עבדים של הריבונו של עולם, כמו שאנחנו אומרים 'אנו עבדיך - ואתה מלכינו'. מה שאין אצל הגויים שהם לא מכירים את גדלותו ורוממותו של הרבונו של עולם, ולכן הם לא בחרו בו למלך, אבל בכל זאת הרי ה' הוא שליט בכל העולמות, הוא הבעל הבית

תנסו את זה בראש השנה, הרי אתם יודעים שראש השנה זה 'יריד', אז תנסו לפחות בראש השנה לשנות קצת את המחשבות שלכם, תנסו קצת להתרגל לדבר הזה, אני בטוח שאם תתרגלו לכך - החיים שלכם הרבה יותר רגועים כך, אפילו הראש השנה שלכם יהיה אחרת.

לפני שאנחנו מתקדמים הלאה, נעשה איזה סיכום קטנטן, להיות בטוח שלא התבלבלנו מרוב דברים:

1. בכל יום טוב ויום טוב אפשר לקנות דברים מסוימים שיעזרו לנו כל השנה לעבוד את ה'.
2. בראש השנה אנחנו יכולים לקנות בו 'עול מלכות שמים' לכל השנה.
3. 'עול מלכות שמים' זה דבר ראשון להאמין שה' הוא המלך של כל העולם, והוא עושה את הכל.
4. 'להאמין' לא מספיק, צריך גם לחיות את זה.
5. ביום הקדוש והנורא 'ראש השנה' אנחנו יכולים לנסות לחיות את זה, וכך לקנות דרגות מסוימות לכל השנה.

אם אתם עדיין איתנו, סימן שאתם ילדים משכילים, שמעניין אתכם מה קורה בראש השנה, ומה אנחנו צריכים לעשות בו, אז בואו נמשיך הלאה ילדים חכמים!

דיברנו כבר שראשית כל של 'קבלת עול מלכות שמים' זהו האמונה, לחיות את האמונה. אמנם יש עוד דבר מאוד חשוב בקשר ל'קבלת עול מלכות שמים', והוא:

של כל העולם, ולכן עליהם הוא 'מושל', ועל זה נאמר 'ומושל בגויים'.

מה אני מבלבל לכם את השכל עם כל מיני הסברים?! רק אם אנחנו מבינים ש'מלך' הכוונה דווקא כשאנחנו רוצים לקבל עלינו את מלכותו, אז נבין גם שחלק מרכזי מ'קבלת עול מלכות שמים', זה לא רק לקבל עלינו את עול מלכותו, אלא גם לרצות את זה, להבין שזה הדבר הכי גדול שיכול להיות, ולהרגיש אושר מזה שאנחנו זוכים להיות יהודים ולקיים את המצוות.

אתם כבר יודעים שזה דבר שיש בו מדרגות רבות, ואנחנו יכולים להבין שיש מדרגות שלא שייכות אלינו, אבל בכל זאת יש גם דבר ששייך גם אלינו. חז"ל אומרים: יפה שעה בתשובה ומעשים טובים יותר מכל חיי העולם הבא, [אפשר להאריך בזה מאוד הרבה, אבל אנחנו נקח מה שקשור אלינו].

בעולם הבא אין לנו שום השגה בכלל, הרי 'עולם הבא' זה חיי נצח, זה דבר שאף לא מפסיק, זה לא שנה ולא שנתיים, ואפילו אלפי ומליוני שנים, זה 'נצח', זה בלי הפסק אף פעם. ואפילו שעה אחת בעולם הבא זה יותר מעל התענוגים שיכולים להיות בעולם הזה, יותר מכל הדברים הכי טעימים והכי טובים שיהיה לכל האנשים בכל החיים שלהם - שעה אחת בעולם הבא שווה יותר מכל זה. אז בוודאי ובוודאי שאין לנו אפילו קצה צילו של השגה ב'כל חיי העולם הבא'. ובכל זאת חז"ל אומרים ש'שעה אחת' של לימוד תורה, של עשיית מצוות שווה יותר מכל זה, אז אנחנו יכולים קצת להבין את הערך ואת

החשיבות שיש לכך דקה אחת, כל חתיכת זמן - 'שעה אחת' של עשיית רצון השם שווה יותר מכל מה שאנחנו רק אפילו לא מצליחים לדמיין לעצמינו.

להבין את זה קצת, [את העמקות של זה אי אפשר להבין כל כך עד שנהיה שם, אבל בכלל זה קצת אפשר לנסות...]. אנחנו יושבים בכיתה, ואז הרבה מבקש מאיזה ילד שילך למלאות לו כוס מים, מיד כולם קופצים ורוצים גם כן להביא לרבה את מה שהוא צריך. אז הרבה פעמים זה בגלל שלאותו ילד קצת משעמם בשיעור, והוא רוצה משהו שיפיג לו את השעמום. אבל זה לא רק זה... זה משהו הרבה יותר עמוק. ילד שהרבה בחיידר מבקש ממנו משהו, הוא מרגיש חשוב, הוא מרגיש שהרבה סומך עליו, שהרבה יודע שהוא ילד גדול, וזה הרגשה מאוד נהדרת, ולכן כל הילדים רוצים זאת.

נתקדם פסיעה קדימה: תארו לכם שיום אחד את יושבים בבית, ואז מצלצל הטלפון, ומי על הקו? הגבאי של 'גדול הדור' שליט"א, הוא רוצה לדבר איתך, כן לדבר איתך! מרוב התרגשות אתה בולע את הלשון. אתה מקריב את השפופרת לאוזן ושומע 'הלו', ואז 'גדול הדור' שליט"א מבקש ממך איזה בקשה כלשהיא, לדוגמא הוא רוצה שתקרב איזה ילד חדש שהגיע לכיתה. איך תרגיש אחר כך?! אתה תהיה בעננים! 'גדול הדור' התקשר אליך, הוא ביקש ממך שתעשה לו טובה! האם יש מישהו שידמה לך ביום ההוא?! האם תוכל להגדיר את האושר והשמחה שיהיה לך?!

את ההתרגשות? ! האם יש דרך לכתוב את העוצמה שבדבר? !

אז נכון שזה קשה להרגיש ככה באמת בכל מצוה, אבל כבר ראש השנה זה אחרת, ואנחנו יכולים בראש השנה לנסות להתקדם קצת בהרגשה הזאת. כשאנחנו מתחילים לומר את הברכה של מלכיות, אנחנו אומרים שם 'עלינו לשבח לאדון הכל', [כן התפילה שאנחנו כל רגילים להגיד אותה ולא לחשוב עליה...], ננסה לחשוב קצת על הענין הזה, כמה אנחנו צריכים 'לתת גדולה ליוצר בראשית' על כל 'שלא עשנו כגויי הארצות', כשנרגיש משהו מן המשהו של הרגשה של הודאה בברכה הזאת, אני חושב שכל עבודת ה' של כל השנה תהיה אחרת.

אולי כדאי שתבקש מאבא שילמד איתך ויסביר לך קצת את העומק של התפילה הזאת של 'עלינו לשבח', שלא תגיע לתפילה כמו איזה תייר שלא מבין מה רוצים ממנו. אז כשתבין מה שאתה אומר, תנסה קצת קצת להתחבר למילים האלו, ה'ראש השנה' יהיה אחרת, ה'תמליכוני עליכם' יהיה אחרת, ומובן גם שכל השנה יהיה אחרת. תנסה!! אתה לא תפסיד מזה! וכבר אמרנו שאם מנסים ועושים את שיכולים, ה' עוזר לנו, ה' רוצה רק שננסה, אבל ננסה באמת, לא סתם בשביל להגיד שניסתי, תנסה באמת, ספר לי אחר כך איך הייתה ההרגשה של ה'מלכיות זכרונות ושופרות', איך היה הראש השנה. שיהיה בהצלחה!

אז בואו נתבונן עוד קצת: הקדוש ברוך הוא הרי כל העולם שייך לו, יש לו רבבות מלאכים שמשרתים אותו, שעושים את רצונו. אנחנו בכלל לא יכולים לתאר בכל את הגדולה של הקדוש ברוך הוא, אנחנו רק יכולים להבין שאנחנו לא מבינים, והקדוש ברוך הוא הגדול הגבור והנורא הזה מגיע אלינו ומבקש מאיתנו שנקיים לו איזה מצוה. האם אנחנו יכולים להבין בכלל את גודל המעלה שבזה, שאנו יכולים לקיים את המצוה שהקדוש ברוך הוא רוצה? ! זה דבר כל כך גדול ו... [פשוט אין מילים להגדיר את זה].

חוץ מזה שאנחנו יכולים לתאר לעצמינו קצת עוד דבר: יש בעולם מיליארדי הסינים, מיליוני האמריקאים, ועוד כל מיני האנשים שיש בעולם כל כך הרבה שאנחנו בכלל לא יכולים לספור, וה' עוזב את כולם, הוא לא צריך לא את הרוסים ולא האוקראיניים, לא את הסינים ולא את היפנים, לא את האירנים ולא את הסודנים, הוא פשוט לא צריך את כל המון המון האדם שגודש את העולם, הוא רק צריך אותך, הוא מגיע אליך ואומר לך: ילדי היקר! אולי תוכל לקיים בשביל מצוה אחת, אולי תוכל בשבילי לכבד את אבא ואמא, אולי תוכל ללמוד את התורה שלי.

האם אתה חושב שאתה לא צריך להיות המאושר בעולם, להיות זה שנבחר מכל טריליוני וביליוני האנשים שבעולם לעשות את מה שמלך העולם ציווה עליך. האם יש מילים שיכולים להביע